

๕๖๕

เล่ม ๘๐ ตอนที่ ๕๒ ราชกิจจานุเบกษา ๑๓ กันยายน ๒๕๐๖

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๐๖)

ออกตามความในพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย
แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๗ (ฉบับที่ ๒)

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๗ (ฉบับที่ ๒) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกความในข้อ ๕๓ แห่งกฎกระทรวงเศรษฐกิจ ว่าด้วยการนำร่อง ออกตามความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๗ (ฉบับที่ ๒) ลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๔๗๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวงเศรษฐกิจ

เล่ม ๘๐ ตอนที่ ๘๒ ราชกิจจานุเบกษา ๑๓ กันยายน ๒๕๐๖

ว่าด้วยการนำร่อง (ฉบับที่ ๒) ออกตามความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๔๗๓ (ฉบับที่ ๒) ลงวันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๔๗๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็น

“ข้อ ๕๓ เรือดังต่อไปนี้ ไม่ต้องใช้ผู้นำร่องภายในเขตที่กำหนดไว้ในข้อ ๕๒ คือ

- (๑) เรือของรัฐบาลไทย
- (๒) เรือของรัฐบาลต่างประเทศ
- (๓) เรือยอชต์ของเอกชน
- (๔) เรือประมงสัญชาติไทย
- (๕) เรือที่มีขนาดต่ำกว่า ๕๐๐ ตันกรอสส์

เรือตามข้อนี้ ถ้าใช้ผู้นำร่อง รัฐมนตรีอาจลดหย่อนค่าจ้างนำร่องให้เฉพาะรายก็ได้”

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกข้อ ๕๔ แห่งกฎกระทรวงเศรษฐกิจการว่าด้วยการนำร่อง ออกตามความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๓ (ฉบับที่ ๒) ลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๔๗๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวงเศรษฐกิจการว่าด้วยการนำร่อง (ฉบับที่ ๒) ออกตามความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติ

เล่ม ๘๐ ตอนที่ ๕๒ ราชกิจจานุเบกษา ๑๗ กันยายน ๒๕๐๖

การเดินเรือในน่านน้ำไทย แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๔๙๓
(ฉบับที่ ๒) ลงวันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๔๙๕

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความในข้อ ๓๑ แห่งกฎกระทรวง
เศรษฐกิจ ว่าด้วยการนำร่อง ออกตามความในมาตรา ๔ แห่ง
พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย แก้ไขเพิ่มเติม
พุทธศักราช ๒๔๙๓ (ฉบับที่ ๒) ลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม
พ.ศ. ๒๔๙๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๓๑ ผู้นำร่องที่จะอนุญาตให้ทำการนำร่อง และผู้ฝึก
การนำร่องของรัฐบาล ภายในเขตที่บังคับการนำร่องตาม
ข้อ ๕๒ (๑) ต้องมีจำนวนดังนี้

ผู้นำร่องไม่เกิน ๓๐ คน

ผู้ฝึกการนำร่องไม่เกิน ๖ คน

ทั้งนี้ไม่นับรวมจำนวนผู้นำร่องพิเศษเข้าด้วย”

ข้อ ๔ ให้ยกเลิกความในข้อ ๓๓ แห่งกฎกระทรวง
เศรษฐกิจ ว่าด้วยการนำร่อง ออกตามความในมาตรา ๔ แห่ง
พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย แก้ไขเพิ่มเติม
พุทธศักราช ๒๔๙๓ (ฉบับที่ ๒) ลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม
พ.ศ. ๒๔๙๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๑
(พ.ศ. ๒๔๙๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติการเดินเรือ

เล่ม ๘๐ ตอนที่ ๘๒ ราชกิจจานุเบกษา ๑๗ กันยายน ๒๕๐๖

ในน่านน้ำไทย แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๗ (ฉบับที่ ๒)
ว่าด้วยการนำร่อง และให้ใช้ความต่อไปน้แทน

“ข้อ ๗๓ ตั้งแต่ที่จอดเรือพักผู้นำร่องถึงด้านใต้เขตที่ ๒
ของเขตท่ากรุงเทพ ฯ ให้คิดค่าจ้างนำร่องรวมทั้งขาเข้าและ
ขาออก ตามอัตราดังต่อไปนี้

(๑) เรือขนาด ๕๐๐ ตันกรอสส์ หรือต่ำกว่า ๑,๖๐๐ บาท
ถ้าเกินกว่า ๕๐๐ ตันกรอสส์ขึ้นไป ให้คิดเพิ่มขึ้นสำหรับส่วนที่
เกินทุก ๕๐๐ ตันกรอสส์ ๑๐๐ บาท เศษของ ๕๐๐ ตันกรอสส์
ให้คิดเป็น ๕๐๐ ตันกรอสส์

(๒) เรือที่กินน้ำลึกเกินกว่า ๑๑ ฟุต ให้คิดเพิ่มขึ้นจาก
(๑) สำหรับส่วนที่เกินฟุตละ ๑๐๐ บาท เศษของ ๑ ฟุต ให้คิด
เป็น ๑ ฟุต

ส่วนกินน้ำลึกของเรือให้ถือเอาส่วนของเรือที่กินน้ำลึก
มากที่สุดในการเข้าหรือขาออก

(๓) เรือที่เข้าหรือออกเพียงขาเดียวให้เสียค่าจ้างนำร่อง
กึ่งอัตรา ”

ข้อ ๕ ให้ยกเลิกความในข้อ ๗๔ แห่งกฎกระทรวง
เศรษฐการ ว่าด้วยการนำร่อง ออกตามความในมาตรา ๔ แห่ง
พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย แก้ไขเพิ่มเติม

เล่ม ๘๐ ตอนที่ ๘๒ ราชกิจจานุเบกษา ๑๓ กันยายน ๒๕๐๖

พุทธศักราช ๒๕๓๓ (ฉบับที่ ๒) ลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๓๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๓๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๕๓๓ (ฉบับที่ ๒) ว่าด้วยการนำร่อง และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๓๔ การเลื่อนที่จอดเรือภายในเขตท่ากรุงเทพ ฯ เขตที่ ๑ ซึ่งมี ๖ ตอน และเขตที่ ๒ ซึ่งมี ๓ ตอน ต้องเสียค่าจ้างนำร่องภายในตอนแรก ๕๐๐ บาท

ถ้าเลื่อนข้ามตอน ต้องเสียค่าจ้างนำร่องเพิ่มอีกตอนละ ๕๐ บาท

ถ้าเลื่อนออกนอกเขตท่ากรุงเทพ ฯ ต้องเสียค่าจ้างนำร่องเพิ่มอีกไมล์ละ ๕๐ บาท เศษของ ๑ ไมล์ ให้คิดเป็น ๑ ไมล์

ถ้าผ่านสะพานข้ามแม่น้ำ ต้องเสียค่าจ้างนำร่องเพิ่มอีกครั้งละ ๕๐๐ บาท

ถ้าเข้าอู่หรือออกจากอู่ ต้องเสียค่าจ้างนำร่องเพิ่มอีกครั้งละ ๕๐๐ บาท”

ข้อ ๖ ให้ยกเลิกความในข้อ ๓๓ แห่งกฎกระทรวงเศรษฐกิจการ ว่าด้วยการนำร่อง ออกตามความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย แก้ไขเพิ่มเติม

เล่ม ๘๐ ตอนที่ ๘๒ ราชกิจจานุเบกษา ๑๗ กันยายน ๒๕๐๖

พุทธศักราช ๒๔๙๙ (ฉบับที่ ๒) ลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๔๙๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๔๙๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๙๙ (ฉบับที่ ๒) ว่าด้วยการนำร่อง และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๑๓ การเลื่อนที่จอดเรือนอกเขตท่ากรุงเทพ ฯ ต้องเสียค่าจ้างนำร่องตามระยะทาง ๑ ไมล์แรก ๕๐๐ บาท และไมล์ต่อไปไมล์ละ ๕๐ บาท เศษของ ๑ ไมล์ให้คิดเป็น ๑ ไมล์ ถ้าเลื่อนเข้าเขตท่ากรุงเทพ ฯ ตั้งแต่เข้าเขตท่ากรุงเทพ ฯ ให้คิดค่าจ้างนำร่องตามข้อ ๑๔ เว้นแต่ค่าจ้างนำร่องภายในตอนแรกให้คิด ๕๐ บาท”

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกความในข้อ ๑๘ แห่งกฎกระทรวงเศรษฐกิจการ ว่าด้วยการนำร่อง ออกตามความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๙๙ (ฉบับที่ ๒) ลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๔๙๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๑๘ เรือใดใช้ผู้นำร่องทำการนำร่องหรือเลื่อนที่จอดเรือตามวันและเวลาดังนี้

เล่ม ๘๐ ตอนที่ ๕๒ ราชกิจจานุเบกษา ๑๗ กันยายน ๒๕๐๖

(๑) วันหยุดราชการ ไม่ว่าเวลาใด

(๒) วันปกติ เฉพาะนอกเวลาราชการ

ต้องเสียค่าจ้างนำร่องล่วงเวลาเพิ่มขึ้นอีกกึ่งหนึ่งของจำนวน
ค่าจ้างนำร่องที่กำหนดในกฎกระทรวงนี้

ทั้งนี้ให้ถือขณะเมื่อสมอพื้นน้ำ หรือเชือกทุกเส้นหลุด
จากฝั่งหรือที่ผูกเรือเป็นเกณฑ์ ”

ข้อ ๘ ให้ยกเลิกความในข้อ ๗๕ แห่งกฎกระทรวง
เศรษฐกิจการ ว่าด้วยการนำร่อง ออกตามความในมาตรา ๔ แห่ง
พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย แก้ไขเพิ่มเติม
พุทธศักราช ๒๔๗๗ (ฉบับที่ ๒) ลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม พ.ศ.
๒๔๗๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวงเศรษฐกิจการ ว่าด้วย
การนำร่อง (ฉบับที่ ๒) ออกตามความในมาตรา ๔ แห่ง
พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย แก้ไขเพิ่มเติม
พ.ศ. ๒๔๗๗ (ฉบับที่ ๒) ลงวันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๔๗๘
และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๗๕ เรือใดที่ใช้ผู้นำร่อง ถ้ามีเรือจูงหรือเรือพ่วง
หรือมีทั้งเรือจูงและเรือพ่วง ต้องเสียค่าจ้างนำร่องตามพิกัดที่
กำหนดไว้ในหมวด ๕ โดยคิดรวมจำนวนตันกรอสส์ของเรือ
ทุกลำเข้าด้วยกัน ”

เล่ม ๘๐ ตอนที่ ๕๒ ราชกิจจานุเบกษา ๑๗ กันยายน ๒๕๐๖

ข้อ ๕ ให้ยกเลิกความในข้อ ๘๐ แห่งกฎกระทรวงเศรษฐกิจการว่าด้วยการนำร่อง ออกตามความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๙๓ (ฉบับที่ ๒) ลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๔๙๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๔๙๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๙๓ (ฉบับที่ ๒) ว่าด้วยการนำร่อง และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๘๐ ถ้าผู้นำร่องต้องเสียเวลาในเรือ ต้องคิดค่าเสียเวลาให้แก่ผู้นำร่องเป็นเงิน ๓๐๐ บาท ต่อหนึ่งวันหรือเศษของวัน นับแต่เป็นเพราะเหตุต้องคอยครวบน้ำ อากาศวิปริตหรือคนประจำเรือหนึ่งซึ่งพ้นความสามารถของนายเรือตามปกติ ทั้งนี้เป็นเวลาไม่เกิน ๒๔ ชั่วโมง”

ให้ไว้ ณ วันที่ ๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๐๖

พลโท พ. ปุณณกันต์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม

เล่ม ๘๐ ตอนที่ ๘๒ ราชกิจจานุเบกษา ๑๗ กันยายน ๒๕๐๖

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ ด้วย
ค่าจ้างนำร่องตามกฎหมายว่าด้วยการเดินเรือในน่านน้ำไทยที่จัดเก็บ
ในขณะนี้ เป็นอัตราที่ต่ำมาก ไม่คุ้มรายจ่ายที่รัฐต้องใช้ในการนำร่อง จึง
จำเป็นต้องเพิ่มค่าจ้างนำร่องให้สูงขึ้น และแม้ได้เพิ่มตามอัตราใหม่แล้ว ก็
ยังน้อยกว่าอัตราค่าจ้างนำร่องที่ประเทศใกล้เคียงจัดเก็บอยู่ และเพิ่ม
การกำหนดจำนวนผู้นำร่องให้เหมาะสมกับเหตุการณ์ปัจจุบัน